

V. ERANSKINA
TXOSTEN SOZIOLINGUISTIKOA

V. ERANSKINA.- TXOSTEN SOZIOLOGIA

Euskadiko Toki Erakundeei buruzko Legearen (2/2016 Legea, apirilaren 7koa) 7.7 artikulua euskararen erabileraren normalizazioaren arloko inaktuak ebaluatzea eskatzen du, eta “udal euskaldunetako egoera soziolinguistikoan eragina izan dezaketen” proiektuetan edo planetan egoki irizten diren neurriak proposatzen ditu.

Euskadiko toki erakundeetan hizkuntza ofizialen erabilera instituzionala eta administratiboa normalizatzeari buruzko Dekretuak (179/2019 Dekretua, azaroaren 19koa) (EHAA, 2019/11/22) goraxeago aipatutako 2/2016 Legea osatu eta garatzen du, eta, seigarren kapituluaren, planen eta proiektuen hizkuntza inaktuak ebaluatzen du.

Xedea da planek eta proiektuek izan ditzaketen balizko inaktuak aztertzea eta ebaluatzea, eta horrek zuzenketa neurriak proposatzeko eta izan daitezkeen inaktu negatiboak aurrea hartzeko aukera ematen du.

Hartara, ahalik eta alternatibarik onena aukeratu nahi da eta, horretarako, Planak euskararen normalizazioan izan dezakeen eragina baloratu nahi da, zioen azalpenaren aditzera ematen denez.

Eragin soziolinguistikoaren ikuspuntutik, Plan honen edukia eta ondorioak oso mugatuak dira; izan ere, planak ez dakar sabai eraikigarria handitzea, baizik eta bizitegi eraikigarritasuna (etxebizitza librea) berreskuratzea. Une jakin batean, eraikigarritasun hori lotu zitzaion 2.889,07 m²(s)-ko azalerarako etxebizitza 1 eraikitze mugari. Hori dela eta, partzelako bizitegi erabilera “bizitegi kolektibo” gisa finkatu zen, horrek “220.3” azpipartzelan 36 etxebizitza garatzeko aukera ematen baitu, etxebizitza baten ordez.

Hiri Antolamenduko Plan Bereziaren edukiari esker, etxebizitza baten ordez 36 etxebizitza gara daitezke, “bizitegi kolektibo” gisa, eta aldaketa horrek ez du eragin adierazgarririk izango udalerriaren egoera soziolinguistikoan; izan ere, programaren

garapenak ekarriko duen biztanleria hazkundeak ez ditu aldatuko egungo populazioaren ezaugarriak.

Nolanahi ere, gure ustez, garatu beharreko bizitegi eraikuntzan biziko liratekeen familia berrien profila bat etorriko litzateke Loiolako Erriberetan gaur egun dagoen familia profilarekin, eta, euskararen ezagutza handiagoa izango litzateke familien adina zenbat eta txikiagoa izan. Loiolako Erriberetan bizi diren familia gehienak gazteak dira, batez ere euskaraz eskolatutako seme-alabak dituztenak —guraso horietako asko ere euskaraz eskolatuta daude—.

Beraz, bizitegi programa mugatua dela kontuan izanik eta biztanle berriek izango dituzten ezaugarriak erreparatuta, ez da uste eragin soziolinguistikoa negatiboa izango denik.

2019ko Dekretuaren indarrez, Hiri Antolamenduko Plan Bereziak ere ez du aukera ematen euskara sustatuko duten antolamendu alternatibak ezartzeko.

179/2019 Dekretuaren 51.1.a) artikuluan aipatzen den suposizioan gaude, planetan edo proiektuetan funtsezkoak ez diren aldaketak egitearekin lotzen baita.

Nolanahi ere, 179/2019 Dekretuaren 52-1 eta 52-3 artikulua eta 53-2 artikulua ezarritakoaren arabera, Udal Zerbitzuei dagokie (Euskara Zerbitzua) baieztatzea ikuspegi soziolinguistikotik inpaktu negatiborik ez dagoela.

Donostia, 2022ko urtarrila

Sin.: José Mª Abad Urruzola
Letradua

Sin.: Jorge Tanco
Arkitektoa

Sin.: Katrin Marrero
Arkitektoa